

взема назадъ онова, което е подарилъ на прѣдишните щастливици, или даже си присвоява и чужди имущества. Нима той не е пълновластенъ господинъ? На ли никоя собственность, никоя сѫдба не сѫ обезпечени.

— Азъ прѣкарахъ очарователенъ денъ на Принцовите острови срѣдъ прѣлестното гължово море и въ удивително чистъ въздухъ. Принцио прилича на Капри, като оставимъ, разбира се, на страна, възбуждащите удивления стръмнини на Монте-Соларо и Салто-де-Тиборо.

До самото село, по двѣтѣ страни на пхтя, който заобикаля острова, се виждатъ, срѣдъ очарователните градини, изящни вилли; тука, богатитѣ гърци и ерменци прѣкарватъ лѣтото. Отъ височината на най високата точка на острова, — въ това място се е надвѣсила една стара църква, — се открива прѣвъходенъ изгледъ на Цариградъ, Босфора и синкавите планини въ Азия. Растителността тука е съвършенно друга, отъ колкото на твърдата земя. Халепските чамове и фъстъковите дървета украсяватъ височините, а маслините — брѣговете на морето; но нѣма нито протакалови, нито палмови дървета. Ний обѣдвахме въ една добра гостинница, на една терраса, която господствова надъ стръмнината, обраснala съ зелени храстия до самото лазурно море, въ което се виждатъ морски бани. На около се чуваше женско говорение, при което женитѣ единакво добре говоряха по френски, нѣмски, английски и гръцки. Тий бѣха ерменки. Тука всички знаятъ много езици, всички сѫ полиглотти.

— У нашия посланникъ азъ се срѣщнахъ съ Шмита, който служи въ оттоманска банка. Той говори за всичко съ такъвъ прѣвъходенъ умъ, и по видимо, раздѣля възгледите на другъ единъ известенъ финансистъ, Винцента Галяра, който настоява да се прѣдостави широко самоуправление на християнските народности.

— Отъ онова, което видѣхъ въ Цариградъ, въ мене се възбуди печаль. Азъ бѣхъ дълбоко развѣлнуванъ отъ зрелището на онова зло, което причинява гнусното турско управление,